

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 57

16. mája 2014

Obsah

II Oznámenia

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2014/C 147/01	Začatie konania (Vec M.7000 – Liberty Global/Ziggo) ⁽¹⁾	1
2014/C 147/02	Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii (Vec M.7145 – Veolia Environnement/Dalkia International) ⁽¹⁾	2

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Európska komisia

2014/C 147/03	Výmenný kurz eura	3
2014/C 147/04	Stanovisko poradného výboru pre obmedzujúce postupy a dominantné postavenie Stretnutie zo 17. februára 2014 k predbežnému návrhu rozhodnutia vo veci C.39398 Visa MIF – Spravodajca: Malta	4
2014/C 147/05	Záverečná správa úradníka pre vypočutie – VISA MIF (AT.39398)	5

2014/C 147/06	Zhrnutie rozhodnutia Komisie z 26. februára 2014, v konaní podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 53 Dohody o EHP (VEC AT.39398 VISA MIF) [oznámené pod číslom C(2014) 1199 v konečnom znení]	7
---------------	--	---

V Oznamy

KONANIA TÝKAJÚCE SA VYKONÁVANIA POLITIKY HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

Európska komisia

2014/C 147/07	Štátna pomoc – Lotyšská republika – Štátna pomoc č. SA.36612 (2014/C) (ex 2013/NN) – Nenotifikovaná pomoc poskytnutá Lotyšskom bankám Citadele a Parex – Výzva na predloženie pripomienok v súlade s článkom 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ⁽¹⁾	11
---------------	--	----

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Oznámenia)

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

Začatie konania**(Vec M.7000 – Liberty Global/Ziggo)****(Text s významom pre EHP)**

(2014/C 147/01)

Dňa 8. mája 2014 Komisia rozhodla o začatí konania vo vyššie uvedenej veci potom ako zistila, že oznámená koncentrácia vyvoláva vážne obavy o jej zlučiteľnosti so spoločným trhom. Začatie konania otvára druhú fázu preskúmania oznámenej koncentrácie a je bez toho, aby bolo dotknuté konečné rozhodnutie v tejto veci. Rozhodnutie je založené na článku 6 odsek 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.

Komisia vyzýva zainteresované tretie strany, aby oznámili Komisii svoje pripomienky k oznámenej koncentrácii.

Pripomienky je potrebné doručiť Komisii do 15 dní odo dňa zverejnenia tohto oznámenia, v opačnom prípade tieto pripomienky nemusia byť v predmetnom konaní plne zohľadnené. Pripomienky je potrebné doručiť faxom (+32 22964301) alebo poštou s uvedením čísla konania M.7000 – Liberty Global/Ziggo na nasledujúcu adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1 („nariadenie o fúziách“).

Nevznesenie námietky voči oznámenej koncentrácii
(Vec M.7145 – Veolia Environnement/Dalkia International)
(Text s významom pre EHP)
(2014/C 147/02)

Dňa 7. mája 2014 sa Komisia rozhodla nevzniesť námietku voči uvedenej oznámenej koncentrácii a vyhlásiť ju za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Toto rozhodnutie je založené na článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾. Úplné znenie rozhodnutia je dostupné iba v anglickom jazyku a bude zverejnené po odstránení akýchkoľvek obchodných tajomstiev. Bude dostupné:

- v časti webovej stránky Komisie o hospodárskej súťaži venovanej fúziám (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Táto webová stránka poskytuje rôzne možnosti na vyhľadávanie individuálnych rozhodnutí o fúziách podľa názvu spoločnosti, čísla prípadu, dátumu a sektorových indexov,
- v elektronickej podobe na webovej stránke EUR-Lexu (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslom dokumentu 32014M7145. EUR-Lex predstavuje online prístup k európskemu právu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

Výmenný kurz eura ⁽¹⁾

15. mája 2014

(2014/C 147/03)

1 euro =

Mena	Výmenný kurz	Mena	Výmenný kurz		
USD	Americký dolár	1,3659	CAD	Kanadský dolár	1,4845
JPY	Japonský jen	139,17	HKD	Hongkongský dolár	10,5882
DKK	Dánska koruna	7,4644	NZD	Novozélandský dolár	1,5786
GBP	Britská libra	0,81520	SGD	Singapurský dolár	1,7108
SEK	Švédská koruna	8,9740	KRW	Juhokórejský won	1 401,78
CHF	Švajčiarsky frank	1,2227	ZAR	Juhoafrický rand	14,1337
ISK	Islandská koruna		CNY	Čínsky juan	8,5090
NOK	Nórska koruna	8,1050	HRK	Chorvátska kuna	7,5910
BGN	Bulharský lev	1,9558	IDR	Indonézska rupia	15 599,43
CZK	Česká koruna	27,440	MYR	Malajzijský ringgit	4,4064
HUF	Maďarský forint	303,62	PHP	Filipínske peso	59,797
LTL	Litovský litas	3,4528	RUB	Ruský rubel'	47,4450
PLN	Poľský zlotý	4,1792	THB	Thajský baht	44,333
RON	Rumunský lei	4,4328	BRL	Brazílsky real	3,0197
TRY	Turecká líra	2,8466	MXN	Mexické peso	17,6440
AUD	Austrálsky dolár	1,4589	INR	Indická rupia	80,9842

⁽¹⁾ Zdroj: referenčný výmenný kurz publikovaný ECB.

**Stanovisko poradného výboru pre obmedzujúce postupy a dominantné postavenie Stretnutie
zo 17. februára 2014 k predbežnému návrhu rozhodnutia vo veci C.39398 Visa MIF**

Spravodajca: Malta

(2014/C 147/04)

1. Poradný výbor zdieľa obavy Komisie vyjadrené v jej návrhu rozhodnutia predloženom poradnému výboru 5. februára 2014 v súvislosti s článkom 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“) a článkom 53 Zmluvy o EHP.
 2. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že konanie týkajúce sa spoločnosti Visa Europe možno uzavrieť prijatím rozhodnutia podľa článku 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1/2003.
 3. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že záväzky, ktoré ponúkla spoločnosť Visa Europe, sú vhodné, potrebné a primerané a mali by byť pre spoločnosť Visa Europe právne záväzné.
 4. Poradný výbor súhlasí s Komisiou, že vzhľadom na záväzky, ktoré ponúkla spoločnosť Visa Europe, už viac neexistujú dôvody pre konanie zo strany Komisie voči spoločnosti Visa Europe, a to bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003.
 5. Poradný výbor žiada Komisiu, aby vzala do úvahy všetky ostatné body vznesené počas diskusie.
 6. Poradný výbor odporúča, aby sa jeho stanovisko uverejnilo v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
-

Záverečná správa úradníka pre vypočutie ⁽¹⁾**VISA MIF (AT.39398)**

(2014/C 147/05)

Úvod

1. Návrh rozhodnutia podľa článku 9 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾ je určený spoločnosti Visa Europe Limited (ďalej len „Visa Europe“) a týka sa časti konania vo veci AT.39398 – Visa MIF.

2. V nadväznosti na vyšetrovanie z úradnej moci, ktoré sa začalo 28. novembra 2006, iniciovala Komisia 6. marca 2008 konanie v súvislosti so stanovením „mnohostranne dohodnutých výmenných poplatkov (ďalej len „poplatky MIF“), ktoré sa štandardne uplatňujú pri vykonávaní cezhraničných a určitých domácich transakcií prostredníctvom POS terminálov v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru („EHP“) s použitím platobných kariet VISA.

3. Po prvom oznámení námietok v roku 2009 prijala Komisia 8. decembra 2010 prvé rozhodnutie podľa článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, na základe ktorého sa pre spoločnosť Visa Europe stali záväznými určité záväzky týkajúce poplatkov MIF v rámci regiónu a určitých domácich poplatkov MIF uplatňovaných pri transakciách so spotrebiteľskými debetnými kartami s okamžitým zúčtovaním ⁽³⁾. Komisia pokračovala vo svojom vyšetrovaní v súvislosti s poplatkami MIF pri spotrebiteľských kreditných kartách.

4. Komisia predložila 31. júla 2012 spoločnosti Visa Europe doplnujúce oznámenie námietok, v ktorom v podstate vyjadrila predbežný názor, že poplatky MIF ani určité súvisiace pravidlá, ktoré spoločnosť VISA zaviedla pre transakcie vykonávané s použitím spotrebiteľských kreditných kariet VISA, pri ktorých sa obchodník nachádza v EHP, nemožno vyňať z uplatnenia zákazu stanoveného v článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 ods. 1 Dohody o EHP.

Prístup k spisu

5. V auguste 2012 bol spoločnosti Visa Europe umožnený prístup k spisu vo forme DVD. Spoločnosť požiadala ďalej o prístup k: 1) výsledkom prieskumu týkajúceho sa prijímajúcich bánk, ktorý Komisia vykonala v roku 2010 („prieskum o prijímajúcich bankách“) a 2) dokumentom týkajúcim sa štúdie o nákladoch a prínosoch pre obchodníkov akceptujúcich rozličné platobné metódy („nákladová štúdia“), ktorej vypracovanie si objednala Komisia v roku 2008.

Prístup k prieskumu o prijímajúcich bankách v rámci dátovej miestnosti

6. Generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž (ďalej len „GR pre hospodársku súťaž“) v reakcii na žiadosť spoločnosti Visa Europe navrhlo zriadenie oddelených dátových miestností, pričom externí právni poradcovia spoločnosti Visa Europe by mali prístup len k anonymizovaným kvalitatívnym informáciám poskytnutým prijímajúcimi bankami v kontexte prieskumu o prijímajúcich bankách a externí ekonomickí poradcovia spoločnosti by mali prístup iba ku kvantitatívnym informáciám. Externí právni poradcovia spoločnosti Visa Europe získali teda v januári 2013 prístup k časti informácií prijímajúcich bánk o „cezhraničnom prijímaní“.

7. V prípade zostávajúcich informácií prijímajúcich bánk sa spoločnosť Visa Europe nezhodla s GR pre hospodársku súťaž, pokiaľ ide o určité pravidlá upravujúce podmienky prístupu do dátovej miestnosti, a vec postúpila mne podľa článku 7 rozhodnutia 2011/695/EÚ. Spoločnosť Visa Europe ma najmä požiadala o: a) povolenie poskytnúť externým poradcom informácie o tom, z ktorej krajiny je každá banka, ktorá sa zúčastnila prieskumu o prijímajúcich bankách; b) úpravu pravidla, podľa ktorého externí právni poradcovia majú prístup iba ku kvalitatívnym a ekonomickí poradcovia iba ku kvantitatívnym údajom.

⁽¹⁾ Podľa článkov 16 a 17 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, 20.10.2011, s. 29) (ďalej len „rozhodnutie 2011/695/EÚ“).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 zmluvy (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Pozri moju záverečnú správu z 26. novembra 2010 (Ú. v. EÚ C 79, 12.3.2011, s. 6).

8. Žiadosť a) som zamietol, keďže tu existovalo závažné riziko, že by poskytnutím informácie o krajine pôvodu mohla byť odhalená totožnosť bánk, ktoré sa zúčastnili prieskumu o prijímajúcich bankách. Spoločnosť Visa Europe navyše nepreukázala, že informácie o krajinách pôvodu týchto bánk sú nevyhnutné na výkon jej práva na obhajobu. Pokiaľ ide o b), dospel som k záveru, že externí právnici a ekonomickí poradcovia spoločnosti Visa Europe by mali mať prístup ku všetkým informáciám v dátových miestnostiach, pretože navrhované prístupové obmedzenia sa nezdali byť oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu s cieľom chrániť dôverné informácie a pretože z hľadiska práva spoločnosti Visa Europe na obhajobu bolo dôležité, aby hospodárski a právni poradcovia mohli vzájomne konzultovať v súvislosti s dokumentmi, ku ktorým dostali prístup.

Prístup k dokumentom nákladovej štúdie

9. Pri odmietnutí prístupu k dokumentom nákladovej štúdie zastávalo GR pre hospodársku súťaž názor, že tieto dokumenty nie sú súčasťou spisu Komisie, že neboli použité alebo sa z nich nevychádzalo pri doplňujúcom oznámení námietok a že neobsahujú žiadne oslobodzujúce prvky. Vzhľadom na špecifikácie obstarávania na vypracovanie nákladovej štúdie, ktoré odkazovali na konanie proti spoločnosti Visa Europe, a vzhľadom na definíciu v odseku 8 oznámenia o prístupe k dokumentácii⁽¹⁾ som dospel k záveru, že dokumenty nákladovej štúdie sú súčasťou spisu Komisie. Zistil som však, že nie všetky tieto dokumenty musia byť sprístupnené spoločnosti Visa Europe. Korešpondencia medzi Komisiou a jej dodávateľmi o hodnotení práce dodávateľov a o finančných aspektoch štúdie, korešpondencia odrážajúca interné rokovania medzi Komisiou a jej expertmi a iné dokumenty predbežnej povahy sú interné (nepristupné⁽²⁾) dokumenty.

Lehota na odpoveď na doplňujúce oznámenie námietok

10. Spoločnosť Visa Europe odpovedala na časti doplňujúceho oznámenia námietok vo februári 2013, pričom GR pre hospodársku súťaž predĺžilo počiatočnú lehotu 12 týždňov, v ktorej bolo potrebné predložiť odpoveď.

Závazky

11. Spoločnosť Visa Europe navrhla 10. mája 2013 záväzky s cieľom odstrániť obavy Komisie. Komisia uverejnila 14. júna 2013 oznámenie v súlade s článkom 27 ods. 4 nariadenia č. 1/2003⁽³⁾ a dostala 17 odpovedí od zainteresovaných tretích osôb. Spoločnosť Visa Europe predložila zmenený návrh záväzkov v novembri 2013.

12. Na základe návrhu rozhodnutia Komisie sa ponúknuté záväzky stávajú pre spoločnosť Visa Europe záväznými na obdobie štyroch rokov. V rozhodnutí sa v podstate dospelo k záveru, že už neexistujú dôvody na konanie, pokiaľ ide o poplatky MIF stanovené spoločnosťou Visa Europe v súvislosti s transakciami vykonávanými v rámci EHP prostredníctvom spotrebiteľských platobných kariet VISA a pokiaľ ide o pravidlá spoločnosti Visa Europe o cezhraničnom prijímaní.

13. V súvislosti s navrhovanými záväzkami mi nebola doručená žiadna žiadosť ani sťažnosť od žiadneho z účastníkov konania⁽⁴⁾.

14. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sa domnievam, že účinný výkon procesných práv všetkých strán bol zaistený.

V Bruseli 19. februára 2014.

Wouter WILS

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie o pravidlách prístupu k dokumentácii Komisie v prípadoch podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o ES, článkov 53, 54 a 57 Zmluvy o EHP a nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Ú. v. EÚ C 325, 22.12.2005, s. 7).

⁽²⁾ Oznámenie o prístupe k dokumentácii, bod 12.

⁽³⁾ Oznámenie Komisie uverejnené podľa článku 27 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 vo veci AT.39398 – VISA MIF (Ú. v. EÚ C 168, 14.6.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ V súlade s článkom 15 ods. 1 rozhodnutia 2011/695/EÚ sa účastníci konania, ktorí ponúkajú záväzky podľa článku 9 nariadenia (ES) č. 1/2003, môžu na účely zaistenia účinného výkonu svojich procesných práv obrátiť v ktorejkoľvek fáze postupu na úradníka pre vypočutie.

Zhrnutie rozhodnutia Komisie**z 26. februára 2014****v konaní podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 53 Dohody o EHP****(VEC AT.39398 VISA MIF)***[oznámené pod číslom C(2014) 1199 v konečnom znení]***(Iba anglické znenie je autentické)**

(2014/C 147/06)

Komisia prijala 26. februára 2014 rozhodnutie v konaní podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 53 Dohody o EHP. Podľa ustanovení článku 30 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ Komisia týmto uverejňuje mená strán, ako aj podstatnú časť obsahu rozhodnutia vrátane prípadných uložených pokút, zohľadňujúc oprávnený záujem podnikov chrániť svoje obchodné tajomstvá.

(1) Vec sa týka stanovenia mnohostranne dohodnutých výmenných poplatkov (ďalej len „poplatky MIF“) spoločnosťou Visa Europe Limited (ďalej len „Visa Europe“), ktoré sa uplatňujú pri regionálnych a niektorých domácich⁽²⁾ transakciách prostredníctvom POS terminálov so spotrebiteľskými kreditnými kartami Visa a so spotrebiteľskými debetnými kartami Visa, ako aj pri transakciách prostredníctvom POS terminálov v rámci Visa Europe mimo EHP⁽³⁾.

1. PREDBEŽNÉ OBAVY V SÚVISLOSTI S HOSPODÁRSKOU SÚŤAŽOU

(2) Vo svojom oznámení námietok z 3. apríla 2009 dospela Komisia k predbežnému záveru, že spoločnosť Visa Europe porušila stanovením MIF článok 101 zmluvy a článok 53 Dohody o EHP.

(3) Komisia 8. decembra 2010 prijala rozhodnutie podľa článku 9 nariadenia (ES) č. 1/2003 (ďalej len „rozhodnutie o debetných záväzkoch“). Na základe rozhodnutia sa pre spoločnosť Visa Europe stali na štyri roky záväznými záväzky i) obmedziť vážený priemer MIF uplatniteľný na spotrebiteľské debetné transakcie, ktorých sa týka predmetné konanie, na 0,20 % a ii) zachovať a/alebo zaviesť určité množstvo zmien do svojich pravidiel v rámci siete.

(4) V doplňujúcom oznámení námietok z 31. júla 2012 (ďalej len „doplňujúce oznámenie námietok“) Komisia znovu formulovala a spresnila svoje námietky týkajúce sa mnohostranne dohodnutých výmenných poplatkov (ďalej len „poplatky MIF“) pri transakciách so spotrebiteľskými kreditnými kartami. Rozšírila tiež predmet konania na priame uplatňovanie interregionálnych (alebo medzinárodných) poplatkov MIF v prípadoch, ak sú obchodníci usadení v EHP, a vyjadrila tiež predbežný názor, že pravidlá spoločnosti Visa Europe týkajúce sa cezhraničného prijímania predstavujú porušenie článku 101 zmluvy a článku 53 Dohody o EHP.

(5) Výmenné poplatky v skutočnosti platí banka obchodníka (ďalej len „prijímajúca banka“) banke držiteľa karty (ďalej len „vydávajúca banka“) za každú transakciu uskutočnenú v mieste predaja platobnou kartou. Keď držiteľ karty použije platobnú kartu na kúpu tovaru alebo služieb od obchodníka, obchodník v skutočnosti zaplatí svojej prijímajúcej banke obchodný prevádzkový poplatok. Prijímajúca banka si ponechá časť tohto poplatku (maržu prijímajúcej banky), časť sa postúpi vydávajúcej banke (poplatok MIF) a malá časť sa postúpi prevádzkovateľovi systému (v tomto prípade spoločnosti Visa). V praxi veľká časť obchodného prevádzkového poplatku závisí od poplatku MIF.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ V súčasnosti v Belgicku, Maďarsku, na Islande, v Írsku, Taliansku, Luxembursku, na Malte, v Holandsku, Lotyšsku a vo Švédsku.

⁽³⁾ Ide o transakcie uskutočňované s obchodníkmi usadenými v EHP prostredníctvom spotrebiteľských kariet Visa vydaných v krajinách mimo EHP patriacich do územia Visa Europe. Do územia Visa Europe patrí EHP, Andorra, Faerské ostrovy, Grónsko, Izrael, Monako, San Maríno, Špicberg a ostrov Jan Mayen, Švajčiarsko, Turecko a Vatikán.

(6) V predbežnom posúdení bola vyjadrená obava, že poplatky MIF majú za cieľ a účinok zjavné obmedzenie hospodárskej súťaže na trhoch prijímania platobných kariet v neprospech obchodníkov a nepriamo aj ich zákazníkov. Zdá sa, že poplatky MIF zvyšujú základ, z ktorého prijímajúce banky stanovujú obchodné prevádzkové poplatky vytváraním dôležitej nákladovej položky spoločnej pre všetky prijímajúce banky. Podľa predbežného posúdenia Komisie poplatky MIF spoločnosti Visa Europe nie sú objektívne nevyhnutné. Obmedzujúci účinok na trhoch prijímania platobných kariet je ešte viac posilnený účinkom poplatkov MIF na trhy sietí a vydávania platobných kariet, ako aj pravidlami a postupmi iných sietí, konkrétne ide o pravidlo rešpektovania všetkých kariet (Honour All Cards Rule, HACR), pravidlo nediskriminácie (No Discrimination Rule, NDR), jednotné poplatky pre všetky karty (blending)⁽¹⁾ a segmentácia trhov prijímania platobných kariet vzhľadom na pravidlá obmedzujúce cezhraničné prijímanie⁽²⁾. Okrem toho, podľa oznámenia námietok a doplňujúceho oznámenia námietok poplatky MIF nespĺňajú požiadavky na udelenie výnimky podľa článku 101 ods. 3 zmluvy tým, že prispievajú k zlepšeniu účinnosti, pričom umožňujú spotrebiteľom primeraný podiel na výhodách z toho vyplývajúcich.

(7) V systéme Visa Europe banky prijímajúce cezhraničné transakcie podliehajú pravidlu, ktoré ich zaväzuje uplatňovať poplatky MIF, ktoré sú platné v krajine, v ktorej sa transakcia uskutočnila. Podľa tohto pravidla musia banky prijímajúce cezhraničné transakcie štandardne uplatňovať buď poplatky MIF špecifické pre danú krajinu, regionálne poplatky MIF, alebo zaregistrované domáce poplatky MIF. Členovia vydávajúci alebo prijímajúci Visa v krajine transakcie alebo banky prijímajúce cezhraničné transakcie sa môžu odchýliť od domácich poplatkov MIF alebo poplatkov MIF špecifických pre danú krajinu uzavretím dvojstranných dohôd o uplatňovaní nižších alebo žiadnych výmenných poplatkov. Banky prijímajúce cezhraničné transakcie sú však väčšinou v nevýhode, ak chcú uzatvárať dvojstranné dohody tohto typu, pretože väčšinou nemajú silné prepojenia na domáce vydávajúce banky. V krajinách, v ktorých banky prijímajúce domáce transakcie vo veľkej miere pouzaverali dvojstranné dohody, sú banky prijímajúce cezhraničné transakcie vo väčšine prípadov nútené uplatňovať vyššie poplatky MIF špecifické pre danú krajinu alebo zaregistrované domáce poplatky MIF. Toto pravidlo sa takisto považuje za územné a cenové obmedzenie svojim cieľom a účinkom, čo bráni prijímajúcim bankám so sídlom v krajinách, kde sú nižšie poplatky MIF, aby ponúkali svoje služby v iných krajinách, za ceny odrážajúce nízku výšku ich poplatkov MIF. Vzhľadom na ciele vytvorenia vnútorného trhu platieb ide o veľmi závažné obmedzenia, ktoré sa zdajú byť neoprávnené. Takáto umelá segmentácia trhov prijímania kartových platieb poškodzuje spotrebiteľov, pretože obchodníci sú povinní platiť vyššie ceny za nákup služieb. Komisia preto v doplňujúcom oznámení námietok zaujala predbežné stanovisko, že cieľom a obsahom tohto pravidla je zachovať segmentáciu vnútroštátnych trhov obmedzovaním vstupu pre cezhraničné a prijímajúce banky a cenové konkurencie z ich strany.

2. ROZHODNUTIE O ZÁVÄZKOCH

(8) Spoločnosť Visa Europe 10. mája 2013 ponúkla v súlade s článkom 9 nariadenia (ES) č. 1/2003 záväzky, ktorými reagovala na obavy Komisie z narušenia hospodárskej súťaže.

(9) Dňa 14. júna 2013 bolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* zverejnené oznámenie podľa článku 27 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1/2003, v ktorom boli vec a navrhnuté záväzky zhrnuté a zúčastnené tretie strany boli vyzvané, aby do jedného mesiaca od zverejnenia predložili svoje pripomienky k uvedeným záväzkom. Dňa 30. augusta 2013 Komisia informovala spoločnosť Visa Europe o pripomienkach, ktoré jej boli po zverejnení oznámenia zaslané od zúčastnených tretích strán. Dňa 5. novembra 2013 predložila spoločnosť Visa Europe upravené záväzky.

⁽¹⁾ HACR je systémové pravidlo Visa, ktoré zaväzuje obchodníkov, ktorí sa zmluvne zaviazali prijímať platby kartami konkrétnej značky (napr. kartami VISA, VISA Electron alebo V PAY), akceptovať všetky riadne predložené karty takejto značky bez diskriminácie a bez ohľadu na banku, ktorá ich vydala, alebo druh karty v rámci danej značky. NDR je systémové pravidlo Visa, ktoré zabraňuje obchodníkovi, aby si účtovali príplatky za transakcie uskutočňované platobnými kartami VISA, VISA Electron alebo V PAY, pokiaľ miestne právne predpisy výslovne nestanovujú, že obchodníci majú právo si takéto príplatky účtovať. V prípade blendingu ide o zaužívaný postup, keď prijímajúce banky účtujú obchodníkovi tie isté obchodné prevádzkové poplatky za prijímanie rozličných platobných kariet toho istého platobného systému (napr. platobných debetných a kreditných kariet VISA) alebo za prijímanie platobných kariet patriacich do rozličných systémov platobných kariet (napr. kreditné karty VISA a MasterCard). Vo svojom predbežnom posúdení Komisia vyjadrila názor, že uvedené pravidlá a postupy znižujú schopnosť obchodníkov obmedzovať kolektívny výkon trhovej moci členov Visa Europe prostredníctvom poplatkov MIF, čím dochádza k posilňovaniu škodlivých účinkov poplatkov MIF na hospodársku súťaž.

⁽²⁾ V prípade cezhraničného prijímania ide o činnosť prijímajúcich bánk, ktorej cieľom je získať obchodníkov na prijímanie v krajine EHP inej ako je sídlo prijímajúcej banky.

(10) Rozhodnutím Komisie z 26. februára 2014 podľa článku 9 nariadenia (ES) č. 1/2003 sa záväzky stali pre spoločnosť Visa Europe záväznými na štyri roky. Hlavný obsah záväzkov je uvedený v nasledujúcom prehľade:

- a) Spoločnosť Visa Europe sa zaväzuje, že dva mesiace po oznámení rozhodnutia o záväzkoch spoločnosť Visa Europe zníži svoj ročný vážený priemer poplatkov MIF za transakcie jej spotrebiteľskými kreditnými kartami v rámci EHP na úroveň 0,3 %.
- b) Maximálna hranica bude platiť aj individuálne dva roky po oznámení rozhodnutia o záväzkoch v každej z tých krajín EHP, pre ktoré spoločnosť Visa Europe priamo stanovuje osobitné sadzby poplatkov MIF za domáce transakcie spotrebiteľskými kreditnými kartami, a v tých krajinách EHP, kde sa v prípade neexistencie iných poplatkov MIF na domáce transakcie vzťahujú sadzby poplatkov MIF za transakcie vykonávané s použitím kreditných kariet v rámci EHP.
- c) Spoločnosť Visa Europe takisto navrhuje, že od 1. januára 2015 zaistí:
- uplatňovanie maximálnej hranice poplatkov MIF vo výške 0,3 % za platby kreditnými kartami na všetky poplatky MIF, ktoré spoločnosť Visa Europe stanovila v súvislosti s transakciami uskutočnenými u obchodníkov sídlacích v EHP spotrebiteľskými kreditnými kartami Visa vydanými v štátoch mimo EHP patriacich do územia Visa Europe⁽¹⁾ („poplatky MIF za platby kreditnými kartami v rámci Visa Europe mimo EHP“), a
 - uplatňovanie maximálnej hranice poplatkov MIF vo výške 0,2 % za platby debetnými kartami na všetky poplatky MIF, ktoré spoločnosť Visa Europe stanovila v súvislosti s transakciami uskutočnenými u obchodníkov sídlacích v EHP spotrebiteľskými debetnými kartami Visa vydanými v štátoch mimo EHP patriacich do územia Visa Europe („poplatky MIF za platby debetnými kartami v rámci Visa Europe mimo EHP“).
- d) Spoločnosť Visa Europe sa zaväzuje, že od 1. januára 2015 zmení svoje pravidlá pre cezhraničné prijímajúce banky tak, že cezhraničným prijímajúcim bankám umožní ponúkať buď domáce poplatky MIF za platby debetnými kartami alebo domáce poplatky MIF za platby kreditnými kartami uplatniteľné na mieste, kde obchodník sídli, alebo sadzbu poplatkov MIF vo výške 0,2 % za spotrebiteľské debetné transakcie a 0,3 % za spotrebiteľské kreditné transakcie, s výhradou splnenia určitých podmienok.
- e) Spoločnosť Visa Europe sa zaväzuje, že bude naďalej pokračovať v zavádzaní ďalších opatrení na zvýšenie transparentnosti. Spoločnosť Visa Europe sa zaväzuje najmä k tomu, že:
- zavedie pravidlo, na základe ktorého sa od prijímajúcich bánk bude vyžadovať, aby obchodníkom ponúkali transakčné poplatky stanovené na základe pravidla „poplatky MIF plus plus“ za administratívny poplatok (inými slovami musia prijímacie banky na požiadanie vo svojich zmluvách a na faktúrach zreteľne rozdeliť transakčné poplatky za služby na tri časti, a to na poplatky MIF, všetky ostatné príslušné poplatky platobného systému a poplatok prijímajúcej banke). Spoločnosť Visa Europe bude od prijímajúcich bánk vyžadovať zavedenie tohto pravidla do 12 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia o záväzkoch spoločnosti Visa Europe, pokiaľ ide o všetky nové dohody, a do 18 mesiacov pokiaľ ide o existujúce zmluvy,
 - zavedie zjednodušenú štruktúru poplatkov MIF stanovených spoločnosťou Visa Europe, aby sa dosiahlo najmenej 25 % zníženia počtu kategórií poplatkov, čo podporí transparentnosť a možnosť zrovnania jednotlivých sadzieb.

(11) Spoločnosť Visa Europe vymenuje kontrolného správcu, ktorý bude sledovať plnenie záväzkov zo strany spoločnosti Visa Europe. Pred týmto vymenovaním je Komisia oprávnená navrhnutého správcu schváliť alebo zamietnuť.

(12) Záväzky sú platné štyri roky odo dňa oznámenia rozhodnutia o záväzkoch spoločnosti Visa Europe.

(13) Stropy poplatkov MIF uvedené v záväzkoch boli posúdené podľa príručky MIT. V rozhodnutí sa konštatuje, že záväzky sú vhodné a nevyhnutné na riešenie obáv vznesených v oznámení námietok a v doplnujúcom oznámení námietok, a nie sú neprimerané.

(1) Územie spoločnosti Visa Europe zahŕňa EHP, Andorru, Faerské ostrovy, Grónsko, Izrael, Monako, San Marino, Špicbergy a ostrov Jan Mayen, Švajčiarsko, Turecko a Vatikán.

(14) Poradný výbor pre obmedzujúce postupy a dominantné postavenie vydal kladné stanovisko k prijatiu rozhodnutia 17. februára 2014. Dňa 19. februára 2014 vydal svoju záverečnú správu úradník pre vypočutie.

(15) Na základe rozhodnutia bolo ukončené konanie týkajúce sa mnohostranne dohodnutých medzibankových poplatkov spoločnosti Visa Europe v rámci EHP, domácich poplatkov MIF uložených spoločnosťou Visa Europe, viacstranných poplatkov MIF spoločnosti Visa Europe mimo EHP za transakcie vykonávané prostredníctvom kreditných a debetných kariet, medzinárodných poplatkov MIF a pravidiel spoločnosti Visa Europe o uplatniteľných poplatkoch MIF v prípade cezhraničného prijímania.

(16) Rozhodnutie sa však nevzťahuje na poplatky MIF uložené spoločnosťou Visa Inc. a spoločnosťou Visa International Service Association, ktoré bude Komise ďalej vyšetrovať.

V

(Oznamy)

KONANIA TÝKAJÚCE SA VYKONÁVANIA POLITIKY HOSPODÁRSKEJ
SÚŤAŽE

EURÓPSKA KOMISIA

ŠTÁTNA POMOC – LOTYŠSKÁ REPUBLIKA

**Štátna pomoc č. SA.36612 (2014/C) (ex 2013/NN) – Nenotifikovaná pomoc poskytnutá
Lotyšskom bankám Citadele a Parex****Výzva na predloženie pripomienok v súlade s článkom 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní
Európskej únie****(Text s významom pre EHP)****(2014/C 147/07)**

Listom zo 16. apríla 2014, ktorý je uvedený v autentickom jazyku za týmto zhrnutím, Komisia oznámila Lotyšskej republike svoje rozhodnutie začať konanie stanovené v článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o uvedenú pomoc.

Zainteresované strany môžu predložiť svoje pripomienky k pomoci, vo veci ktorej Komisia začína konanie, v lehote 10 pracovných dní odo dňa uverejnenia tohto zhrnutia a nasledujúceho listu. Kontaktné údaje:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax: +32 22961242

Tieto pripomienky sa oznámia Lotyšskej republike. Zainteresované strany môžu písomne s uvedením dôvodov požiadať o dôverné zaobchádzanie s údajmi o ich totožnosti.

TEXT ZHRNUTIA

Postup

1. Dňa 15. septembra 2010⁽¹⁾ Komisia schválila plán reštrukturalizácie AS Parex. V pláne reštrukturalizácie sa počítalo s rozdelením banky AS Parex na AS Citadele a AS Reverta⁽²⁾. Dňa 10. augusta 2012 Komisia schválila zmeny troch záväzkov obsiahnutých v rozhodnutí, ktorým sa schvaľuje plán reštrukturalizácie⁽³⁾.

2. Komisia odvtedy v rámci monitorovania schváleného plánu reštrukturalizácie a súvisiacich záväzkov zistila, že Lotyšsko poskytlo pomoc nad rámec opatrení pomoci, ktoré už Komisia schválila.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie C 26/2009, Ú. v. EÚ L 163, 23.6.2011, s. 28.

⁽²⁾ Konsolidačná banka si po rozdelení, ku ktorému došlo 1. 8. 2010, pôvodne zachovala názov Parex banka, ale od mája 2012 bola zapísaná pod obchodným názvom „AS Reverta“.

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie SA.34747, Ú. v. EÚ C 273, 21.9.2013, s. 1.

Opis opatrení

3. Z dokumentov predložených Komisii vyplýva, že Lotyšsko vykonalo tieto opatrenia bez toho, aby ich vopred notifikovalo Komisii:

- i) 22. mája 2009 Lotyšsko poskytlo banke AS Parex podriadený úver, kvalifikovaný ako kapitál Tier 2, so splatnosťou sedem rokov, ktorá presahuje maximálnu päťročnú splatnosť schválenú Komisiou podľa pravidiel štátnej pomoci;
- ii) 27. júna 2013 Lotyšsko predĺžilo banke AS Citadele splatnosť nesplatenej sumy toho istého podriadeného úveru o ďalších 18 mesiacov;
- iii) od roku 2011 Lotyšsko poskytlo AS Reverta likviditnú podporu vo výške presahujúcej maximálnu hranicu schválenú Komisiou na základe jej rozhodnutia z 15. septembra 2010.

4. Okrem toho sa ukázalo, že Lotyšsko nesplnilo svoj záväzok odpredať činnosť AS Citadele v oblasti správy majetku v stanovených lehotách.

Posúdenie opatrení

5. AS Parex banka a následne AS Citadele banka a AS Reverta dostali od Lotyšska okrem opatrení pomoci schválených Komisiou podľa pravidiel štátnej pomoci aj ďalšie opatrenia.

6. Vzhľadom na to, že:

- i) pôvodná sedemročná lehota splatnosti aj predĺžená lehota splatnosti podriadeného dlhu a zvýšená likviditná podpora jednoznačne predstavujú ďalšie výhody v porovnaní so schválenými opatreniami pomoci, a preto predstavujú dodatočnú pomoc (keďže všetky ostatné kritériá podľa článku 107 ods. 1 zmluvy naďalej platia); a
- ii) tieto dodatočné opatrenia pomoci neboli Komisii žiadnym spôsobom notifikované, Komisia sa preto domnieva, že tieto tri opatrenia predstavujú neoprávnenú pomoc.

7. Komisia na základe informácií, ktoré má v súčasnosti k dispozícii, konštatuje, že Lotyšsko nepredložilo argumenty, ktoré by preukázali zlučiteľnosť pomoci vo forme pôvodnej sedemročnej lehoty splatnosti podriadeného úveru a dodatočného predĺženia lehoty splatnosti podriadeného dlhu o 18 mesiacov.

8. Komisia takisto konštatuje, že Lotyšsko nepredložilo argumenty, ktorými by preukázalo zlučiteľnosť pomoci vo forme dodatočnej likviditnej podpory poskytnutej AS Reverta.

9. Lotyšsko potvrdilo, že činnosti v oblasti správy majetku neboli odpredané v rámci dohodnutých lehôt. Táto skutočnosť predstavuje porušenie podmienok konečného rozhodnutia vo veci Parex, a teda aj zneužitie poskytnutej pomoci.

10. Komisia dospela v súvislosti s opísanou neoprávnenou pomocou k záveru, že na základe informácií, ktoré má v tomto čase k dispozícii, vznikli pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom. Komisia sa preto rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 13 ods. 1 a článku 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999.

11. Komisia okrem toho dospela k záveru, že porušenie záväzku odpredať činnosť v oblasti správy majetku predstavuje zneužitie pomoci. Komisia sa preto rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania aj v súvislosti so zneužitím pomoci podľa článku 16 nariadenia (ES) č. 659/1999.

V súlade s článkom 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 sa môže od príjemcu požadovať vrátenie každej neoprávnene poskytnutej pomoci.

TEXT LISTU

The Commission wishes to inform Latvia that, having examined the information supplied by your authorities on the aid referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty on the Functioning of the European Union (“the Treaty”).

1. PROCEDURE

(1) On 10 November 2008 Latvia notified to the Commission a package of State aid measures in favour of AS Parex banka (“Parex banka”), designed to support the stability of the financial system. The Commission approved those measures on 24 November 2008⁽¹⁾ (“first rescue Decision”) based on Latvia’s commitment to submit a restructuring plan for Parex banka within six months.

(2) Following requests from Latvia, the Commission approved two sets of changes to the aid measures concerning Parex banka, the first on 11 February 2009⁽²⁾ (“second rescue Decision”) and the second on 11 May 2009⁽³⁾ (“third rescue Decision”).

(3) On 11 May 2009 Latvia notified a restructuring plan for Parex banka. By decision of 29 June 2009⁽⁴⁾ the Commission came to the preliminary conclusion that the notified restructuring measures constituted State aid to Parex banka and expressed its doubts that such aid could be found compatible. As a result the Commission decided to initiate the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty and required Latvia to provide information needed for the assessment of the compatibility of the aid.

(4) Between 11 May 2009 and 15 September 2010, several information exchanges and discussions occurred between Latvia and the Commission concerning the restructuring plan for Parex banka. Latvia provided information and clarifications on several occasions throughout the investigation procedure, and the restructuring plan of Parex banka was also updated six times.

(5) On 1 August 2010, some assets of Parex banka were transferred to a newly established so-called “good bank” named AS Citadele banka (“Citadele”), in line with the restructuring plan. The restructuring plan envisaged a split of Parex banka into Citadele, which would take over all core assets and some non-core assets⁽⁵⁾, and a so-called “bad bank” (“Reverta”⁽⁶⁾) which kept the remaining non-core and non-performing assets.

(6) By decision of 15 September 2010⁽⁷⁾ (“the Parex Final Decision”), the Commission approved the restructuring plan of Parex banka, based on a commitment paper submitted by the Latvian authorities on 3 September 2010.

(7) On 10 August 2012, at the request of the Latvian authorities, the Commission approved amendments to three commitments included in the Parex Final Decision (“the Amendment Decision”⁽⁸⁾). Those amendments: 1) extended the disposal deadline for the CIS loans⁽⁹⁾ until 31 December 2014; 2) increased the limit of minimum capital adequacy requirements allowed for Citadele at the level of the bank and the group before the asset remuneration described in the Parex Final Decision would be triggered; and 3) allowed carry-over of previous years’ unused caps on lending, whilst respecting market share caps.

(8) On 1 October 2013 Latvia notified a requested for a further amendment of the Parex Final Decision, asking for the postponement of the divestment deadline for one of the divisions of Citadele, the Wealth Management Business⁽¹⁰⁾. While analysing Latvia’s submissions in support of that amendment request, the Commission identified aid that had been granted by Latvia over and beyond the aid measures already approved by the Commission.

(9) Between [...] ^(*) and 4 March 2014, several information exchanges have taken place between Latvia and the Commission with regard to the additional aid measures. Latvia submitted information and documents on 30 October 2013, 31 January 2014 and 4 March 2014 (including a revised restructuring plan of Parex banka).

(1) Commission Decision NN 68/2008, OJ C 147, 27.6.2009, p. 1.

(2) Commission Decision NN 3/2009, OJ C 147, 27.6.2009, p. 2.

(3) Commission Decision N 189/2009, OJ C 176, 29.7.2009, p. 3.

(4) Commission Decision C 26/2009 (ex N 189/2009), OJ C 239, 6.10.2009, p. 11.

(5) In particular, performing loans to borrowers located in the Commonwealth of Independent States, the Lithuanian subsidiary, branches in Sweden and Germany and the wealth management business, with the latter including the Swiss subsidiary.

(6) The bad bank initially kept the name of Parex banka after the split that took place on 1 August 2010, but has been registered since May 2012 under the corporate name “AS Reverta”.

(7) Commission Decision C 26/2009, OJ L 163, 23.6.2011, p. 28.

(8) Commission Decision SA.34747, OJ C 273, 21.9.2013, p. 1.

(9) Meaning loans to borrowers located in the Commonwealth of Independent States.

(10) The Wealth Management Business consists of the private capital management sector of Citadele, asset management subsidiaries and AP Anlage & Privatbank AG, Switzerland.

(*) Confidential information.

(10) Since 11 November 2013, the Commission has also received monthly updates regarding Latvia's progress in selling Citadele, a process it began in October 2013.

(11) The Latvian authorities have informed the Commission that for reasons of urgency they exceptionally accept that this Decision is adopted in the English language.

2. DESCRIPTION

2.1. The undertaking concerned

(12) Parex banka was the second-largest bank in Latvia with total assets of LVL 3,4 billion (EUR 4,9 billion) as of 31 December 2008. It was partially nationalised in November 2008.

(13) In April 2009, the European Bank for Reconstruction and Development ("EBRD") acquired 25 % of the share capital of Parex banka plus one share. Following the split of Parex banka into a good bank and a bad bank in 2010 along with subsequent changes in the shareholding structure, the shareholders of Citadele are now Latvia (75 %) and the EBRD (25 %), while the shareholders of Reverta are Latvia (84,15 %), the EBRD (12,74 %) and others (3,11 %).

(14) A detailed description of Parex banka up to the time of the Parex Final Decision can be found in recitals 11 to 15 of that decision. Parex banka was authorised to receive a series of aid measures (including liquidity support, guarantees and recapitalisation and asset relief measures) which are specified in the Parex Final Decision. Those measures were approved by the Commission in the first, second and third rescue Decisions (the "Rescue Decisions") and the Parex Final Decision.

2.2. The aid measures approved for Citadele and Reverta

(15) The restructuring plan approved by the Commission with the Parex Final Decision provided that the rescue aid previously approved by the Commission was to be extended over the restructuring period and split between Citadele and Reverta. The Parex Final Decision also approved additional restructuring aid for Reverta and Citadele. It also laid down a utilisation mechanism for the aid which had been provisionally approved through the Rescue Decisions after Parex banka was split, in regard to:

- a) liquidity support in the form of State deposits for both Citadele and Reverta ⁽¹⁾;
- b) State guarantees on liabilities of Citadele and Reverta ⁽²⁾;
- c) a State recapitalisation for Reverta and Citadele ⁽³⁾; and
- d) an asset relief measure for Citadele ⁽⁴⁾.

2.3. The commitments given by Latvia in the Parex Final Decision and the Amendment Decision

(16) In order to enable the Commission to find the restructuring aid compatible with the internal market Latvia provided commitments to ensure full implementation of the restructuring plan and limit distortions of competition that result from the restructuring aid ("the commitments").

(17) The main commitments regarding Citadele are described in recitals 73 to 83 of the Parex Final Decision. They include: a commitment to divest the CIS loans; a commitment to divest the Wealth Management Business within fixed deadlines (one which applied to divestment by Citadele itself and another which applied to divestment under the control of a Divestment Trustee); the preservation of viability, marketability and competitiveness; a hold-separate obligation in relation to the Wealth Management Business; a commitment to sell Citadele within a fixed deadline; caps on new lending and deposits in the Baltic countries; caps on the deposits in the German and Swedish branches; no increase in the number of branches; remuneration in respect of the asset relief measure; an acquisition ban; and a ban on making new CIS loans.

(18) The main commitments regarding Reverta are described in recitals 84 to 87 of the Parex Final Decision. They include commitments that there would be no new activities; there would be a wind-down or divestment of activities; and a cap on the total amount of capital that would be provided by Latvia in whatever form.

(19) Recitals 88 to 93 of the Parex Final Decision describe the commitments jointly applying to Reverta and Citadele. They provide for: a dividend and coupon ban; a ban on any reference to State support in advertising; a separation between Citadele and Reverta; and the appointment of Monitoring and Divestiture Trustees.

⁽¹⁾ Recitals 55-57 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ Recitals 58-61 of the Parex Final Decision.

⁽³⁾ Recitals 62-68 of the Parex Final Decision.

⁽⁴⁾ Recitals 69-70 of the Parex Final Decision.

(20) As recalled in recital 16, the Commission subsequently amended three of the commitments applicable to Citadele under the Parex Final Decision. That approval was based on new commitments undertaken by Latvia and Citadele to compensate for any distortion of competition.

2.4. The additional measures implemented by Latvia for Parex banka, Citadele and Reverta

(21) Based on the report submitted on 29 August 2013 by the Monitoring Trustee⁽¹⁾ and based on documents and information submitted by Latvia since October 2013, it appears that Latvia has put into effect the following measures without prior notification to the Commission:

- (i) on 22 May 2009, Latvia granted to Parex banka a subordinated loan of LVL 50,27 million (qualifying as Tier 2 capital) with a maturity of seven years (i.e. until 21 May 2016). The duration of that subordinated loan exceeds the maximum five-year maturity set in first rescue Decision and confirmed in the Parex Final Decision;
- (ii) on 27 June 2013, Latvia granted Citadele an additional 18-month extension of the maturity for an amount of LVL 37 million of subordinated debt (out of the total of LVL 45 million held by Latvia at that time)⁽²⁾. Table 1 gives an overview of the subordinated debt maturity changes, as of 31 December 2013. Latvia did not notify the extension of the maturity of that subordinated debt to the Commission;

Table 1

Issuer	Principal (LVL million)	Maturity approved by the Parex Final Decision	Maturity date throughout the restructuring period	Extended Maturity (granted in 2013)
LPA ⁽³⁾	7,87	May 2014 (five years starting from 2009)	8.8.2016	—
LPA	37,34		21.5.2016	20.12.2017
[...]	[...]		[...]	[...]
Total	50,27			

- (iii) in addition, since 2011 Latvia has provided Reverta with liquidity support in excess of the maximum limit set and approved by the Commission in the Parex Final Decision, both for the base case and for the worst case scenario (presented in Table 2 ⁽⁴⁾). The actual amounts of liquidity support from which Reverta has benefited were communicated by the Latvian authorities through the revised restructuring plan submitted in January 2014 and are reflected in Table 3:

Table 2

Liquidity caps for Reverta as reflected in the Parex Final Decision

LVL million	1.8.10	31.12.10	31.12.11	31.12.12	31.12.13
Base case	458	446	419	349	315
Best case	458	446	419	356	322
Worst case	458	446	419	344	307

⁽¹⁾ The Monitoring Trustee was appointed through a Mandate signed by Reverta, Citadele and the Latvian authorities on 28 February 2011. The Monitoring Trustee has submitted bi-annual monitoring reports covering the preceding semester, starting with the one ending 31 December 2010.

⁽²⁾ Following the split of Parex banka, Citadele was established on 1 August 2010. The Parex Final Decision approved the transfer to Citadele of all of the subordinated loans previously granted to Parex banka. No Tier 2 capital was provided to Parex banka by Latvia at the time of the split or could have been provided by Latvia after the split.

On 3 September 2009 the EBRD agreed to refinance part of the subordinated loan previously granted by Latvia to Parex banka. As of 31 December 2009 the subordinated loans granted by Latvia to Parex banka amounted to LVL 37 million, while the subordinated loan granted by the EBRD amounted to LVL 13 million.

At the time of the split Latvia took over LVL 8 million out of the LVL 13 million subordinated loan held by the EBRD. As of 1 August 2010, the total amount of subordinated loans held by Latvia was LVL 45 million (with different maturities), while that held by the EBRD was LVL 5 million.

⁽³⁾ The Latvian Privatisation Agency, owned by Latvia.

⁽⁴⁾ That information is contained in Table 6 of the Parex Final Decision.

Table 3

Actual amounts of liquidity from which Reverta has benefited

Outstanding of liquidity support					
	1.8.10	31.12.10	31.12.11	31.12.12	31.12.13
LVL million	446,32	446,32	427,82	384,86	362,52

In light of those developments and findings, the Commission has asked Latvia to provide additional information and explanations.

(22) Latvia has confirmed through the submissions set out in recital 9 that those additional measures have already been put into effect.

2.5. The breach of the commitment to divest the Wealth Management Business of Citadele

(23) Latvia has failed to comply with its commitment to divest the Wealth Management Business of Citadele by 30 June 2013 without a Divestiture Trustee, or by 31 December 2013 with a Divestiture Trustee, which was recorded in the Parex Final Decision⁽¹⁾. Therefore that commitment to divest the Wealth Management Business by those deadlines has been breached.

3. POSITION OF THE LATVIAN AUTHORITIES**3.1. On the un-notified maturity extensions of the subordinated debt**

(24) In its submissions of information regarding the un-notified aid which are mentioned in recital 9, as well as in the revised restructuring plan, the Latvian authorities submit that the Commission had been informed of the possibility of the maturity extension of the subordinated debt on a number of occasions. In consequence, Latvia considers that the longer maturity of the subordinated debt does not entail un-notified State aid.

(25) More specifically, Latvia expresses the view that:

- (i) the Commission had been informed of the possibility of the maturity extension of the subordinated debt on a number of occasions, as it was expressly referred to in the restructuring plan and the reports of the Monitoring Trustee;
- (ii) according to the final version of the restructuring plan, it was not planned that the subordinated debt would be fully repaid by 2017. In addition, the restructuring plan assumed when determining the eligible capital for calculating capital adequacy that the maturity of the subordinated financing would be extended to avoid suffering from a 20 % amortisation rate starting from the fifth year and until maturity;
- (iii) in line with those provisions, the Parex Final Decision provided that the subordinated loans were expected to mature in the period 2015-18, thus envisaging a prospective extension of the subordinated debt⁽²⁾;

(26) Moreover, Latvia has argued that the payment by Citadele of interest rates in excess of market conditions allays any State aid concerns that could exist.

(27) Finally, Latvia notes that discussions [...] are currently being held [...].

3.2. Regarding the un-notified liquidity support granted to Reverta

(28) Latvia explained that it provided Reverta with liquidity in excess of the support limits in the Parex Final Decision because the deposits from the State were not transformed into capital support by capitalising the principal of State treasury deposits to the extent that had been envisaged in that Decision. That transformation did not occur because after Reverta's banking licence had been revoked the relevant Latvian legislation no longer required statutory capital to be maintained. The Parex Final Decision had mentioned capitalising LVL [40-110] million of principal in the base case, whereas in fact only LVL 12,4 million of principal was capitalised.

(29) Latvia argues that capitalising less principal benefitted the State because:

- (iv) Latvia receives interest on liquidity aid but has no income from capital aid;
- (v) Latvia remains a senior secured creditor rather than junior equity holder, which ensures higher recoverability of funds in case of insolvency or liquidation, given that the State Treasury will have priority towards proceeds collectable within the insolvency process;

⁽¹⁾ See recital 73 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ In that respect, Latvia points to recital 148 of the Parex Final Decision.

- (vi) the capital invested as Tier 1 will not be recovered by the State⁽¹⁾; and
- (vii) there is more burden-sharing by legacy minority stakeholders as a result of interest payments by Reverta to the State.

3.3. Regarding the breach of the commitment for Wealth Management Business divestment

(30) Latvia states that the return of Citadele as a stand-alone entity to the private sector would have been put at risk if Citadele had divested the Wealth Management Business by 30 June 2013 as foreseen in the restructuring plan of 2010 or, in any event before Latvia had divested its stake in Citadele. Latvia claims that Citadele without the Wealth Management Business has no viable business model.

(31) The Latvia has therefore requested the Commission to amend the Parex Final Decision in order to allow Citadele to retain the Wealth Management Business until after the entire bank passes to the private sector.

(32) Such a request was first made in August 2012 in discussions between Latvia and the Commission before the Amendment Decision was taken. During those discussions the Latvian authorities ultimately decided not to request an extended deadline for divesting the Wealth Management Business.

4. ASSESSMENT

(33) Pursuant to Article 13(1) in conjunction with Article 4(4) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999 laying down detailed rules for the application of Article 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union⁽²⁾ the Commission may open a formal investigation procedure if it finds that doubts are raised as to the compatibility with the internal market of an unlawful aid measure⁽³⁾.

4.1. Existence of unlawful aid

(34) Article 107(1) of the Treaty provides that, save as otherwise provided in the Treaty, any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods is in so far as it affects trade between Member States, be incompatible with the internal market.

(35) As described in recital 21, Parex banka and subsequently Citadele and Reverta have obtained measures from Latvia in addition to the aid measures examined in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(36) **With regard to the subordinated debt**, the fact that such a measure contains State aid was established in the first rescue Decision, when the Commission approved the issuance of subordinated debt with five years maturity as a compatible aid measure. The Commission decided at that time that a market economy investor would not have granted subordinated debt with a five-year maturity⁽⁴⁾.

(37) The measure which was in fact granted by Latvia in favour of Parex banka was identical with the measure approved by the Commission except for the fact that it had a longer maturity. As such, the measure which was in fact granted would also be State aid unless the longer maturity eliminated any advantage to Parex banka. However, subordinated debt with a seven-year maturity would give the borrower a greater advantage since the risk perceived by an investor for any given investment increases as the maturity of the investment is extended. When the subordinated debt with a seven-year maturity was granted, it would have been even less likely for a market economy investor to grant the subordinated debt under those extended terms than it would for it to have done so for five years. For that reason, the longer maturity of the subordinated debt represented an additional advantage for Parex banka compared to the form of the subordinated debt that was approved in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(38) The maturity of the subordinated debt was later further extended by an additional 18 months. As the risk perceived by an investor for any given investment increases as the maturity of the investment is extended, a market economy investor would not have granted the subordinated debt under those extended terms in the absence of any countervailing payment fully offsetting the investor's increased risk. For that reason, the longer maturity of the subordinated debt represents an additional advantage for Citadele compared to the form of the subordinated debt that was approved in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(39) Latvia justifies granting subordinated loans with a longer maturity than approved by claiming that the Commission had been informed of a possible maturity extension through the restructuring plan and submissions of the Monitoring Trustee.

⁽¹⁾ Recital 49 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ OJ L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽³⁾ Under Article 1 of Regulation (EC) No 659/1999, unlawful aid means new aid put into effect in contravention of Article 108(3) of the Treaty — i.e. without notification to the Commission of aid measures before they are put into effect.

⁽⁴⁾ Recital 40 of the first rescue Decision.

(40) The Commission does not accept that argument. The possible need to extend the maturity of the subordinated loan was only incidentally mentioned, for information, by the Monitoring Trustee in previous monitoring reports (e.g. that of 30 June 2012) as an option under consideration by Latvian authorities. A mention of the possibility that additional aid may be granted by a Member State does not constitute or substitute for a formal notification of aid measures, within the meaning of Article 108(3) of the Treaty.

(41) Latvia also contends that the recital 148 of the Parex Final Decision explicitly provided that the subordinated loans were expected to mature in the period 2015-18, thus envisaging a prospective extension of the subordinated debt.

(42) The Commission does not share that interpretation. Recital 148 of the Parex Final Decision refers to the subordinated loans by legacy shareholders in Parex, and not to the subordinated loans granted by Latvia.

(43) **With regard to the liquidity support granted to Reverta**, it was initially approved as part of the compatible State aid measures approved in the first rescue Decision, in the form of State deposits. At that time, the Commission noted that Parex banka lacked liquid collateral and that Latvia had deposited the funds, taking into account the bank's liquidity needs, when no market investor was willing to provide liquidity in view of the fragile situation of Parex banka ⁽¹⁾.

Following the Parex Final Decision (and the split in a good and a bad bank) the liquidity aid was subsequently transferred to Citadele and Reverta. The former has already repaid in full its share of the liquidity support, whereas the latter had to limit the amounts of liquidity support it received, as set out in recital 21(iii). However, the amount of liquidity support actually granted to Reverta exceeds even the worst case scenario level approved within the Parex Final Decision. That additional liquidity support provides a supplementary advantage for Reverta compared to the aid approved by the Rescue Decisions and Parex Final Decision. None of the other features of the liquidity support apart from its quantity have been altered and so the Commission concludes that the measure constitutes State aid.

(44) None of those three additional measures (the seven-year subordinated loan; the 18-month extension; and the additional liquidity support) had been notified to the Commission. Latvia has therefore not complied with the standstill obligation under Article 108 of the Treaty.

(45) Based on the facts that:

- both the longer initial maturity and the extended maturity of the subordinated debt and the increased liquidity support clearly represent additional advantages compared to the approved aid measures, and therefore are additional aid (as all of the other criteria under Article 107(1) of the Treaty are still in place), and
- the absence of any notification to the Commission for those additional aid measures,

the Commission therefore considers that the measures described in recital 21 represent unlawful aid.

4.2. Compatibility of the aid

4.2.1. *The subordinated loans with extended maturity*

(46) In line with the 2008 Banking Communication ⁽²⁾ which was in force when the subordinated loan was initially granted and when it was subsequently extended, in order for aid to be compatible, it had to comply with several conditions:

- appropriateness (to be well targeted to its objective, e.g. to remedy a serious disturbance in the economy, and take the most appropriate form for that purpose to remedy the disturbance),
- necessity (to be necessary to achieve the objective, and remain at the minimum necessary to do that),
- proportionality (the positive effects of the aid must be properly balanced against the distortions of competition, in order for the distortions to be limited to the minimum necessary to reach the measures' objectives).

(47) The objective of granting a subordinated loan qualifying as Tier 2 capital to Parex banka was to enable it to continue to satisfy the capital adequacy ratio and to ensure that it is sufficiently capitalised so as to better withstand potential losses, in order to avoid a serious disturbance in the Latvian economy.

⁽¹⁾ Recital 41 of the first rescue Decision.

⁽²⁾ Communication on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions in the context of the current global financial crisis OJ C 270, 25.10.2008.

(48) In the first rescue Decision, the Commission noted that the subordinated debt for Parex banka was limited to the minimum necessary in scope and time. Among other elements, the limitation to the minimum necessary was based on the commitment of the Latvian authorities to grant subordinated debt with a maximum maturity of five years. In that regard, the Commission noted in that decision that the minimum maturity for the subordinated debt to qualify as Tier 2 capital under Latvian legislation was five years. The aid measure was therefore qualified as compatible.

(49) The second and third rescue Decisions, the Parex Final Decision and the Amendment Decision did not alter the assessment of the first rescue Decision in that respect, concerning the limitation to the minimum necessary.

(50) The Commission notes that Latvia has not brought forward arguments to demonstrate the compatibility of the aid stemming from the extended maturity of the subordinated loans.

(51) Therefore, based on the information available to Commission at this time, the un-notified aid measure concerning the subordinated debt issued with a maturity of seven years instead of five years as initially approved cannot be qualified as compatible, considering that: a) the existing assessment is that a five-year maturity of the subordinated debt was what ensured limitation to the minimum necessary and b) no new arguments have been presented for justification of compatibility.

(52) Equally, based on the information available to Commission at this time, the un-notified aid measure concerning the additional prolongation of the subordinated debt maturity by 18 months cannot be qualified as compatible, considering that: a) the existing assessment is that a five-year maturity of the subordinated debt was what ensures limitation to the minimum necessary and b) no new arguments have been presented for justification of compatibility.

(53) The Commission invites Latvia and any interested parties to present it with additional elements relevant to whether the seven-year duration of the subordinated loan and its subsequent extension by 18 months constitutes aid which was limited to the minimum necessary.

4.2.2. *The liquidity support measure*

(54) The assessment of the restructuring plan in the Parex Final Decision was based on assumptions presented at that time regarding the expected inflows of liquidity into Reverta which would allow it to start repaying the liquidity support granted in the form of State deposits, up to a certain level⁽¹⁾.

(55) The amounts expected to remain unpaid, as described in the Parex Final Decision, ranged from LVL [...] million (the base case scenario) to LVL [...] million (the worst case scenario). As explained in recital 21, the actual amounts from which Reverta has benefited have constantly exceeded those laid out in the Parex Final Decision.

(56) The Commission notes that Latvia has not brought forward arguments to demonstrate the compatibility of the aid stemming from the additional liquidity support.

(57) In view of this, and considering also the fact that the revised restructuring plan presented by Latvia includes numerous other adjustments compared to the plan approved through the Parex Final Decision, the Commission is not in the position at this time to qualify the additional liquidity support as compatible with the internal market. A more in-depth assessment of the impact the revised levels of liquidity support will have to be carried out, taking into account the revised restructuring plan in its entirety.

4.3. **The breach of the commitment to divest the Wealth Management Business**

(58) Pursuant to Article 16 of Regulation (EC) No 659/1999 the Commission may open a formal investigation procedure if aid is misused, i.e. if the beneficiary used aid in contravention of a decision taken pursuant to Article 7(3) of that Regulation.

(59) In the Parex Final Decision⁽²⁾ Latvia committed that Citadele would divest the Wealth Management Business by certain deadlines.

(60) Latvia confirmed that the Wealth Management Business has not been divested within the agreed deadlines. This constitutes a breach of the terms of the Parex Final Decision and hence a misuse of the aid granted. The Commission invites Latvia and interested parties to comment on that conclusion and to present any elements which would allow the Commission to consider whether aid obtained by Citadele could be considered compatible with the internal market if the Wealth Management Business were not to be divested separately from Citadele.

⁽¹⁾ Recital 55 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ See recital 73 of the Parex Final Decision.

5. CONCLUSION

The Commission concludes, in regard to the unlawful aid described in recital 21, that doubts are raised as to the compatibility with the internal market based on the information available at this time. The Commission therefore has decided to open a formal investigation procedure pursuant to Articles 13(1) and 4(4) of Regulation (EC) No 659/1999.

Moreover, the Commission concludes that the breach of commitment described in recital 23 constitutes misuse of aid. The Commission therefore has decided to open a formal investigation procedure also for misuse of aid pursuant to Article 16 of Regulation (EC) No 659/1999.

In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty on the Functioning of the European Union, requests Latvia to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the measures (in particular the compatibility of the un-notified aid), within ten working days of the date of receipt of this letter. It requests your authorities to forward a copy of this letter to the potential recipient of the aid immediately.

The Commission would draw your attention to Article 14 of Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipient.

The Commission warns Latvia that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within ten working days of the date of such publication.'

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK